

Smaa Meddelelser.

Tyrkiske og ægyptiske Statspapirer. I andet Binds 4de Hæfte meddelte vi efter «Economist» en Oversigt over Tyrkiets økonomiske Status, som derefter viste sig i et overordenlig slet Lys, idet dets hele Finanspolitik synes at have bestaaet i bestandig ved nye Laan at skaffe Penge til at betale Renter og Afdrag af de ældre, saa at det endog havde drevet det til i Gjennemsnit i de senere Aar at laane c. 80 Mill. Rdl. om Aaret. Formodentlig har dels denne Omstændighed i og for sig, dels den Ufortrodenhed og Ihærdighed, hvormed «Economist» har stræbt at oplyse det obligationskjøbende Publikum om disse Forhold, omsider ført til at bringe de tyrkiske Papirer i Mis-kredit, og næsten samtlige Emissioner have lidt mere eller mindre under denne. En lignende Skjæbne have i den sidste Tid ægyptiske Obligationer haft, idet det saakaldte «Syndikat», som havde overtaget det nye ægyptiske Laan af 1873, der har gjort omtrent fuldstændig Fiasko, for nylig har opløst sig — paa samme Maade som for kort Tid siden det peruanske Syndikat. Idet «Economist» i denne Anledning paany indskærper de Farer, som ere forbundne med at anbringe sine Penge i saadanne Papirer, der overtages af Syndikater — hvorved forstaas en Association af Bankiers, der i Forening overtage det hele Laan til en vis Pris for derefter at sælge Obligationerne i mindre Partier til det store Publikum til en i Almindelighed betydelig højere Pris, under hvilken intet enkelt Medlem af Syndikatet tør sælge —, fordi Dannelsen af et saadant som oftest er et Tegn paa, at det paagjældende Laan er af en mislig Beskaffenhed, opgjør den de Tab, som i Løbet af et Aar ere lidte paa tyrkiske, ægyptiske og peruianske Papirer. Tyrkiet har siden 1854 optaget i Alt 9 Laan, der for omtrent et

Aar siden noteredes til Kurser, der efter Laanenes Alder og Rentefoden varierede fra 93 til $52\frac{1}{2}$ pCt. Det ældste (fra 1854) og det yngste af disse Laan, hvilket sidste først i Fjor udbødes til den ikke synderlig høje Kurs af 57, have kun tabt $5\frac{1}{2}$ à 6 pCt. af deres Kurs; men alle de andre ere gaaede fra $7\frac{1}{2}$ indtil 27 points tilbage eller have med andre Ord tabt fra 10 indtil 29 pCt. af den Kurs, de havde for et Aar siden, og den samlede Tilbagegang i Værdi udgjør saaledes for disse Effekters Vedkommende et Beløb af ikke mindre end c. 190 Mill. Rdl. Det tør nu ganske vist ikke antages, at der virkelig er bleven lidt et tilsvarende Tab; thi en stor Del af Besidderne have vel kjøbt disse Papirer til en tidligere Tid, da Kurserne vare lavere end i Januar 1873; men for en stor Mængde af de nuværende Ihændehavere har dog utvivlsomt Tilbagegangen i Værdi været et ligesaa stort direkte Tab, og det er vistnok meget tvivlsomt, om der tør gjøres Regning paa, at de igjen ville hæve sig saaledes, at en Del af det Tabte gjenvindes. I Øjeblikket synes der at være større Rimelighed for, at det Tidspunkt nærmer sig stærkt, da Tyrkiet vil være ude af Stand til at rejse flere Laan og derved tillige til at betale Renter og Afdrag af i det Mindste en Del af de ældre Laan, og i saa Fald vil der kunne imødeses en yderligere Tilbagegang. Allerede er der tre Laan paa Markedet, henholdsvis af 1871, 1872 og 1873, som endnu ikke ere blevne anbragte paa faste Hænder, men ere i Bankers og Vexelmægleres Besiddelse, der først skulle «placere» dem. «Den, som nu kjøber Tyrkiets Obligationer, kjøber et Papir, hvoraf der er en stor Mængde, som ønskes solgt, og som derfor i ethvert Øjeblik er udsat for alvorlige Fluktuationer.»

Ganske paa samme Maade forholder det sig med peruianiske og ægyptiske Statsobligationer. Af de førstnævnte ere der to Serier, fra 1870 og 1872, som for et Aar siden noteredes til 76 og 68 og nu til henholdsvis 60 og 50. Der er herved foraarsaget en samlet Tilbagegang i Værdi af c. 77 Mill. Rdl. Af ægyptiske Laan er der 6, hvis Kurser udvise en Nedgang af fra $6\frac{1}{2}$ til henved 24 pCt., og det samlede Tab paa disse Papirer repræsenterer ligeledes et Beløb af omtr. 77 Mill. Rdl.

I Alt er der saaledes paa disse tre Staters Obligationer i et Aar lidt et samlet Tab af omtr. 350 Mill. Rdl. Og selv om, som ovenfor berørt, de respektive Kjøbere ikke virkelig have lidt Tab af tilsvarende Størrelse, maa det erindres, at «Folk, hvis Papirer ere stegne i Værdi og i længere Tid have holdt sig paa dette højere Punkt, begynde at anse sig for saa meget rigere og at indrette sig i Overensstemmelse hermed, saa at et betydeligt Fald i Kurserne berører deres Stilling og pekuniære Forhold ganske paa lignende Maade, som det berører dem, der virkelig have kjøbt til den høje Pris. En saadan Forandring i Markedsværdien er derfor ingen Bagatel, og Muligheden deraf er en Risiko, som en forsigtig Kapitalist fremfor Alt skulde se at undgaa.»

Nationaløkonomisk Forening

afholdt Møde Fredagen d. 13 Februar. Statsrevisor Gad, der ledede Forhandlingerne, foreslog paa Bestyrelsens Vegne følgende nye Medlemmer: Grossererne Alfred Hansen og Harald Hansen, Folketingets Formand, Birkedommer Krabbe, Baron Gedalia, Folketingsmand, Redaktør Vogelius, Skolebestyrer, Kand. jur. Rasmussen og Landinspektør S. Ring, hvilke Medlemmer optoges uden Forhandling. Aftenens Forhandlingsemne, hvad kan der gøres for at udbrede Kundskab til Nationaløkonomien særlig gennem Undervisningen?, indledes af Professor Will. Scharling.

Professor Scharling ytrede, at det kun var hans Hensigt at give en Indledning til Diskussionen, hvorimod han ikke agtede at stille positive Forslag. Han ansaa en Drøftelse af det foreliggende Emne for meget ønskelig, da der her igjennem kunde fremsættes forskjellige Anskuelser fra mange Sider og flere vigtige Punkter kunde blive fremdragne. — Man trængte i høj Grad her i Danmark til Udbredelsen af økonomiske Kundskaber; men for Tiden var Undervisningen i Nationaløkonomi væsentlig indskrænket til Universitetet. At virke paa det store